

Sygn. akt IV U 38/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: stażysta Joanna Dejevska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 07 czerwca 2018 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania (...) Sp. z o.o. w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **D. F.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **J. Ć.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **A. Ć.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **W. B.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **J. B.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **J. L.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **M. K.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **K. K.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **K. H.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **M. F.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **A. P. (1)**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **J. N. (1)**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **J. N. (2)**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **E. M.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **D. M.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **C. R.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **S. P.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **A. P. (2)**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **D. P.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **W. Ś.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **T. Ś.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **A. S.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **T. S.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **B. S.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **M. Z. (1)**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **M. Z. (2)**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **G. W.**

5 lipca 2011r. znak (...) (nr (...)) dot. **T. T.**

w sprawie **(...) Sp. z o.o. w Z.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

przy udziale zainteresowanych: D. F., J. Ć., A. Ć., W. B., J. B., J. L., M. K., K. K., K. H., M. F., A. P. (1), J. N. (1), J. N. (2), D. M., C. R., S. P., A. P. (2), D. P., W. Ś., T. Ś., A. S., T. S., B. S., M. Z. (1), M. Z. (2), G. W., T. T.

o podstawę wymiaru składek

I. **oddala odwołanie.**

II. **zasądza od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 10.080 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 38/17

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 5.07.2011r. nr (...) dot. D. F., nr (...) dot. J. Ć., nr (...) dot. A. Ć., nr (...) dot. W. B., nr (...) dot. J. B., nr (...) dot. J. L., nr (...) dot. M. K., nr (...) dot. K. K., nr (...) dot. K. H., nr (...) dot. M. F., nr (...) dot. A. P. (1), nr (...) dot. J. N. (1), nr (...) dot. J. N. (2), nr (...) dot. E. M., nr (...) dot. D. M., nr (...) dot. C. R., nr (...) dot. S. P., nr (...) dot. A. P. (2), nr (...) dot. D. P., nr (...) dot. W. Ś., nr (...) dot. T. Ś., nr (...) dot. A. S., nr (...) dot. T. S., nr (...) dot. B. S., nr (...) dot. M. Z. (1), nr (...) dot. M. Z. (2), nr (...) dot. G. W., nr (...) dot. T. T. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. emerytalne, chorobowe, wypadkowe D. F., J. Ć., A. Ć., W. B., J. B., J. L., M. K., K. K., K. H., M. F., A. P. (1), J. N. (1), J. N. (2), E. M., D. M., C. R., S. P., A. P. (2), D. P., W. Ś., T. Ś., A. S., T. S., B. S., M. Z. (1), M. Z. (2), G. W., T. T. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółka z o.o. w Z. stanowią kwoty wymienione w tych decyzjach.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w toku kontroli ustalił, iż pracownicy firmy (...) spółka z o.o., wykonujący na jej rzecz pracę na terytorium Niemiec nie wykonywali tej pracy w ramach podróży służbowej, lecz wykonywali swoje obowiązki wynikające z zapisów zawartych w umowie o pracę. Ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe dla osoby, której dotyczy skarżona decyzja organ rentowy uznał, że należy przyjąć przychód osiągnięty przez tę osobę z tytułu stosunku pracy w danym miesiącu kalendarzowym, bądź ich

ekwiwalent. Równocześnie przychód ten należy pomniejszyć o część wynagrodzenia w wysokości równowartości diety przysługującej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju za każdy dzień pobytu, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z tym zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób, stanowiący podstawę wymiaru składek nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszącego w okresie objętym kontrolą: w roku 2007 – 2.616,00 zł, w roku 2008 – 2.843,00 zł, w roku 2009 – 3.193,00 zł, w roku 2010 – 3.146,00 zł. Uwzględniając powyższe organ rentowy w tabeli na stronie 4 w/w decyzji podał sposób wyliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w/w osób, w którym uwzględnił: miesiąc i rok uzyskania przychodu, przychód w walucie euro, przychód po przeliczeniu na złote, koszty zakwaterowania w zł, ogółem przychód w zł, ilość dni pobytu za granicą, kwotę diety za 1 dzień pobytu w walucie euro, równowartość diet za okres pobytu za granicą w zł. Organ rentowy w oparciu o te elementy ustalił podstawę wymiaru składek w/w osób.

(...) Spółka z o.o. w Z. odwołała się od w/w decyzji zarzucając, że organ rentowy dokonał nieprawidłowego, niezgodnego z obowiązującymi przepisami określenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników delegowanych do pracy za granicą.

Sąd Okręgowy wezwał do udziału w sprawie D. F., J. Ć., A. Ć., W. B., J. B., J. L., M. K., K. K., K. H., M. F., A. P. (1), J. N. (1), J. N. (2), E. M., D. M., C. R., S. P., A. P. (2), D. P., W. Ś., T. Ś., A. S., T. S., B. S., M. Z. (1), M. Z. (2), G. W., T. T., jako zainteresowanych.

Wyrokiem z dnia 11 maja 2015 r. o sygn.. akt IV U 2763/11 Sąd Okręgowy w Zielonej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych:

1. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego D. F., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości :

- 273,37 zł za miesiąc sierpień 2007r.
- 269,42 zł za miesiąc listopad 2007r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 348,00 zł za miesiąc styczeń 2009r.
- 384,24 zł za miesiąc luty 2009r.

2. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego J. Ć., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości :

- 242,27 zł za miesiąc maj 2008r.
- 229,40 zł za miesiąc lipiec 2008r.
- 235,84 zł za miesiąc sierpień 2008r.
- 285,98 zł za miesiąc październik 2008r.
- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 384,25 zł za miesiąc luty 2009r.

- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.
- 333,50 zł za miesiąc wrzesień 2009r.
- 335,92 zł za miesiąc październik 2009r.
- 313,36 zł za miesiąc marzec 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc kwiecień 2010r.

3. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego A. Ć., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 313,36 zł za miesiąc marzec 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc kwiecień 2010r.

4. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego W. B., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 273,37 zł za miesiąc sierpień 2007r.
- 269,48 zł za miesiąc wrzesień 2007r.
- 263,26 zł za miesiąc październik 2007r.
- 269,42 zł za miesiąc listopad 2007r.
- 262,28 zł za miesiąc grudzień 2007r.
- 259,42 zł za miesiąc styczeń 2008r.
- 255,85 zł za miesiąc luty 2008r.
- 252,27 zł za miesiąc marzec 2008r.
- 244,41 zł za miesiąc kwiecień 2008r.
- 242,27 zł za miesiąc maj 2008r.
- 240,12 zł za miesiąc czerwiec 2008r.
- 229,40 zł za miesiąc lipiec 2008r.
- 235,84 zł za miesiąc sierpień 2008r.

- 236,55 zł za miesiąc wrzesień 2008r.
- 285,98 zł za miesiąc październik 2008r.
- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 348,00 zł za miesiąc styczeń 2009r.
- 384,25 zł za miesiąc luty 2009r.
- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.
- 333,50 zł za miesiąc wrzesień 2009r.
- 335,92 zł za miesiąc październik 2009r.
- 333,50 zł za miesiąc listopad 2009r.
- 336,73 zł za miesiąc grudzień 2009r.
- 323,03 zł za miesiąc styczeń 2010r.
- 322,23 zł za miesiąc luty 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc marzec 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc kwiecień 2010r.

5. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego J. B., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 235,84 zł za miesiąc sierpień 2008r.
- 285,98 zł za miesiąc październik 2008r.
- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.

6. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego J. L., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

7. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego M. K., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 273,37 zł za miesiąc sierpień 2007r.
- 242,27 zł za miesiąc maj 2008r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

8. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego K. K., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 240,12 zł za miesiąc czerwiec 2008r.
- 229,40 zł za miesiąc lipiec 2008r.
- 235,84 zł za miesiąc sierpień 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.

9. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego K. H., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.

10. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego M. F., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 269,42 zł za miesiąc listopad 2007r.

11. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego A. P. (1), doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.

12. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego J. N. (1), doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.

- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

13. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego J. N. (2), doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości :

- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.

14. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego E. M., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

15. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego D. M., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.
- 333,50 zł za miesiąc wrzesień 2009r.
- 335,92 zł za miesiąc październik 2009r.
- 333,50 zł za miesiąc listopad 2009r.
- 336,73 zł za miesiąc grudzień 2009r.
- 323,03 zł za miesiąc styczeń 2010r.
- 322,23 zł za miesiąc luty 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc marzec 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc kwiecień 2010r.

16. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego C. R., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości :

- 273,37 zł za miesiąc sierpień 2007r.
- 269,42 zł za miesiąc listopad 2007r.
- 242,27 zł za miesiąc maj 2008r.

- 235,84 zł za miesiąc sierpień 2008r.
- 285,98 zł za miesiąc październik 2008r.
- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 348,00 zł za miesiąc styczeń 2009r.
- 384,25 zł za miesiąc luty 2009r.
- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.
- 335,92 zł za miesiąc październik 2009r.

17. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego S. P., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.

18. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego A. P. (2), doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości :

- 273,37 zł za miesiąc sierpień 2007r.
- 269,42 zł za miesiąc listopad 2007r.
- 229,40 zł za miesiąc lipiec 2008r.
- 235,84 zł za miesiąc sierpień 2008r.
- 285,98 zł za miesiąc październik 2008r.
- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 348,00 zł za miesiąc styczeń 2009r.
- 384,25 zł za miesiąc luty 2009r.
- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.

- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.
- 335,92 zł za miesiąc październik 2009r.
- 333,50 zł za miesiąc listopad 2009r.
- 336,73 zł za miesiąc grudzień 2009r.
- 313,36 zł za miesiąc marzec 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc kwiecień 2010r.

19. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego D. P. , doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości

- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

20. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego W. Ś., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości

- 269,42 zł za miesiąc listopad 2007r.
- 235,84 zł za miesiąc sierpień 2008r.
- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.
- 336,73 zł za miesiąc grudzień 2009r.
- 322,23 zł za miesiąc luty 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc marzec 2010r.
- 313,36 zł za miesiąc kwiecień 2010r.

21. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego T. Ś., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

22. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego A. S., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.

23. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego T. S., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 273,37 zł za miesiąc sierpień 2007r.
- 262,28 zł za miesiąc grudzień 2007r.

24. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego B. S., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 269,42 zł za miesiąc listopad 2007r.

25. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego M. Z. (1), doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości :

- 273,37 zł za miesiąc sierpień 2007r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

26. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego M. Z. (2), doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 285,98 zł za miesiąc październik 2008r.
- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 384,25 zł za miesiąc luty 2009r.
- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.
- 335,92 zł za miesiąc październik 2009r.
- 313,36 zł za miesiąc kwiecień 2010r.

27. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiary składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego G. W., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 285,98 zł za miesiąc październik 2008r.
- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 350,42 zł za miesiąc maj 2009r.
- 365,73 zł za miesiąc czerwiec 2009r.

- 346,39 zł za miesiąc lipiec 2009r.
- 332,70 zł za miesiąc sierpień 2009r.

28. zmienił zaskarżoną decyzję 5 lipca 2011r. nr (...) w ten sposób, że przy obliczaniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne zainteresowanego T. T., doliczył wartość świadczenia noclegowego w wysokości:

- 310,95 zł za miesiąc listopad 2008r.
- 331,09 zł za miesiąc grudzień 2008r.
- 373,78 zł za miesiąc marzec 2009r.
- 350,42 zł za miesiąc kwiecień 2009r.

w pozostałym zakresie odwołania oddalił wzajemnie znosząc pomiędzy stronami koszty procesu;

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżając go w zakresie pkt 1-28 i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, w tym:

a) art.232 i art. 233 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, a tym samym wydanie wyroku bez wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, poprzez uwzględnienie w celu wyliczenia kosztów zakwaterowania pracownika nieudokumentowanego twierdzenia płatnika, że w wynajmowanym przez płatnika składkach część pomieszczeń przeznaczonych było na cele administracyjne w sytuacji, gdy odwołujący nie przedłożył w tym zakresie żadnych dowodów,

b) art. 232 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu i przerzucenie ciężaru dowodu w zakresie ustalenia rzeczywistej wysokości kosztów zakwaterowania pracowników na organ rentowy, gdy ciężar dowodzenia w tym zakresie obciążał odwołującego się płatnika składek,

c) art.252 i art. 253 k.p.c. poprzez pozbawienie wiarygodności i mocy dowodowej stanowiącemu dokument urzędowy protokołowi kontroli i jego załącznikom w postaci sporządzonego przez płatnika zestawienia kosztów zakwaterowania zainteresowanych pracowników bez przeprowadzenia przez odwołującego się dowodów znoszących domniemania prawne wynikające z treści art. 244 k.p.c.,

2. naruszenie § 3 pkt 3 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe poprzez to, że wyrok akceptuje sposób wyliczenia świadczenia w naturze w sposób odmienny niż wskazany w powyższym przepisie.

Wskazując na powyższe zarzuty, apelujący organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, a także zasądzenie od odwołującego się kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Apelację od powyższego wyroku złożył także odwołujący płatnik składek, w całości, zarzucając naruszenie § 2 pkt 16 rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie. W konkluzji odwołujący wniósł o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie odwołania w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, a także zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 03.11.2016r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu – Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej

Górze do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej.

Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd Okręgowy nie przeprowadził w sposób prawidłowy postępowania dowodowego w celu rozstrzygnięcia istoty niniejszej sprawy. Zdaniem Sadu Apelacyjnego Sąd Okręgowy błędnie i sprzecznie z zasadami wyrażonymi w art. 232 k.p.c. i 233 § 1 k.p.c. oddalił wnioski strony pozwanej złożone na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2015r. uniemożliwiając w istocie organowi rentowemu złożenie wniosków dowodowych na okoliczność ustalenia faktycznej wysokości świadczeń noclegowych dla poszczególnych pracowników w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami, a w konsekwencji prawidłowej wartości podstawy wymiaru składki dla poszczególnych pracowników. Jednocześnie w ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy - powołując się na zasadę rozkładu ciężaru dowodu - wskazał, że płatnik składek, na którym spoczywał ciężar wykazania wartości świadczeń noclegowych, wypełnił swój obowiązek składając stosowne obliczenie (k. 268), natomiast organ rentowy nie zakwestionował skutecznie ww. sposobu obliczenia wartości świadczeń noclegowych, mimo, że w istocie oddalenie wniosku pozwanego z 27 kwietnia 2015r. uniemożliwiło organowi rentowemu złożenie takich dalszych wniosków dowodowych.

Sąd Apelacyjny uznał również, że wyliczenie złożone przez płatnika składek i sporządzone przez W. B. nie może być uznane za wystarczające do ustalenia prawidłowej wysokości świadczeń noclegowych w odniesieniu do poszczególnych pracowników w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku nie zawarł wyjaśnienia metodologii w jaki sposób obliczył poszczególne kwoty świadczeń noclegowych co do poszczególnych zainteresowanych i jakie czynniki miały wpływ na wysokość tych konkretnych kwot. Ponadto – w sytuacji, gdy płatnik składek powoływał się na okoliczności wpływające na obniżenie kosztów noclegu, związane z wykorzystaniem nieruchomości przeznaczonej na cele noclegowe, w tym odliczeniem kosztów pomieszczeń socjalnych, również winien tę okoliczność udowodnić, przedkładając chociażby dokumentację, z której wynika ilość pokoi mieszkalnych obejmujących miejsca noclegowe oraz pomieszczeń przeznaczonych na cele administracyjne.

W konsekwencji zdaniem Sadu Apelacyjnego uzasadnienie wyroku nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 328 § 2 k.p.c., a zaskarżony wyrok nie poddaje się kontroli instancyjnej Sądu II instancji.

Sąd Apelacyjny podniósł także, że Sąd Okręgowy nie dokonał żadnych ustaleń, czy wypłacone poszczególnym zainteresowanym wynagrodzenie w każdym miesiącu pracy za granicą, objętym zakresem zaskarżonych decyzji, było wyższe niż przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd II Instancji wskazał, że Sąd Okręgowy będzie miał na uwadze treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 października 2015 r., sygn. SK 9/14, w którym stwierdzono, iż § 2 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w zakresie, w jakim dotyczy pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, uzyskujących przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych niższe niż przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, 1037, 1240, 1269 i 1506), jest niezgodny z art. 92 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji. Przy czym - przepis wymieniony w części I, w zakresie tam wskazanym, traci moc obowiązującą z upływem 12 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy zgodnie z zaleceniami Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy uwzględni wskazania Sądu Odwoławczego opisane wyżej, w celu prawidłowego ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne poszczególnych zainteresowanych w okresach określonych w zaskarżonych decyzjach.

Sąd Okręgowy ponownie rozpoznając sprawę ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

(...) Spółka z o.o. z siedzibą w Z. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na przetwarzaniu i konserwacji mięsa oraz produkcji mięsa na terenie kraju i za granicą. Spółka posiada oddział w Republice Federalnej Niemiec - M. W. (...), (...) D..

Spółka w okresie 2007-2010 zawierała kontrakty na świadczenie usług w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w Republice Federalnej Niemiec. W okresie od 2007-2010 płatnik składek zatrudniał pracowników, którzy byli delegowani do pracy w Republice Federalnej Niemiec:

- w okresie od V/2007 r. do XII/2007 r. – 47 pracowników,
- w okresie od I/2008 r. do VII/2008 r. 100 pracowników,
- w okresie od I/2009 r. do XII/2009 r. – 99 pracowników,
- w okresie od I/2010 r. do IV/2010 r. – 73 pracowników.

Odwołujący w ramach prowadzonej działalności w Niemczech gwarantował pracownikom kwatery dla pracowników i wynajmował w Niemczech budynki, w których zamieszkiwali pracownicy. Pracodawca każdorazowo finansował koszty noclegów płacąc za te noclegi właścicielom kwater na podstawie wystawionych faktur w języku niemieckim. Dokumenty księgowe potwierdzające te płatności stanowią element dokumentacji księgowej płatnika. Koszty noclegów pracowników nie były doliczone do przychodu i nie odprowadzano od nich składki na ubezpieczenie społeczne.

(bezsporne)

W spornym okresie płatnik składek wynajmował dwie nieruchomości, w których mieszkali pracownicy. Jedna z nieruchomości mieściła się w P., a druga w miejscowości R. w odległości 2 km od siebie. Wynajmowano całe nieruchomości z przeznaczeniem na noclegi.

W P. był dom, w którym było 5 pokoi. W 3 pokojach spało łącznie maksymalnie 14 osób. Dwa pokoje były 4-osobowe, jeden 2-osobowy i jeden 1-osobowy. Kierownik kontraktu w pokoju miał również biurko. Była to jego kwatera w trakcie pracy.

Pokoje gospodarcze znajdowały się w piwnicy domu i nie były przystosowane do spania, a sypianie znajdowały się na parterze i na piętrze.

Piec CO stał na półpiętrze.

W drugiej nieruchomości były 4 pokoje. Mieszkało tam maksymalnie 7 osób z tym, że łóżek było na 8 noclegów łącznie. Pomieszczenia gospodarcze służyły do przechowywania odzieży roboczej, butów, narzędzi.

Pokoje gospodarcze znajdujące się w domach były ogólnodostępne dla wszystkich pracowników.

Opłata za wynajem obejmowała cały budynek, nie wyszczególniono w niej cen za wynajem pojedynczych pokoi.

Pracownicy zobowiązani byli do zachowania ubrań roboczych w czystości. W miejscu pracy pracownicy posiadali szafki ubraniowe lecz ubrania robocze przynoszone były do domu w celu ich wyprania. Ubrań roboczych nie trzymano w pokojach sypialnianych gdyż były brudne. Ubrania robocze każdy pracownik prał we własnym zakresie. Kierownik kontraktu kupował wszelkie potrzebne środki piorące, a pracownicy korzystali z pralki która znajdowała się w kotłowni. Pracownicy ubrania te prali na zmianę. W pomieszczeniach przechowywano także brudną odzież roboczą.

Dowód:- zeznania świadka W. B. k. 499v-500 v akt sąd.

W ramach zawartych umów o pracę zainteresowani D. F., J. Ć., A. Ć., W. B., J. B., J. L., M. K., K. K., K. H., M. F., A. P. (1), J. N. (1), J. N. (2), E. M., D. M., C. R., S. P., A. P. (2), D. P., W. Ś., T. Ś., A. S., T. S., B. S., M. Z. (1), M. Z. (2), G. W., T. T. zostali oddelegowani do pracy na terenie Niemiec. W okresie delegacji byli zakwaterowani w miejscowości P. i w miejscowości R., oddalonych od siebie 2 km.

Zainteresowani byli pracownikami zatrudnionymi za granicą u polskiego pracodawcy i nie odbywali podróży służbowych.

okoliczności bezsporne

Odwołująca Spółka deklarowała pełną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne to jest:

za rok 2007 2.606,00 zł miesięcznie

za rok 2008 2.843,00 zł miesięcznie

za rok 2009 3.193,00 zł miesięcznie

za rok 2010 3.146,00 zł miesięcznie

Organ rentowy w zaskarżonych decyzjach ustalił dla każdego zainteresowanego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne na nowo przy uwzględnieniu osiągniętych wynagrodzeń (wysokości niesporne) oraz przyjętych przez siebie wartości świadczeń noclegowych w oparciu o zestawienie sporządzone przez płatnika składek (k. 2977-2932 akt kontroli), pisemne wyjaśnienia płatnika składek z dnia 24.09.2010r. (k. 2955-2960 akt kontroli), ewidencję czasu pracy (k. 3157-3378, 3509-3752, 3953-4048, 4049-4120 akt kontroli) oraz listy płac (k. 3379-3508, 3753-3952, 4121-4370 akt kontroli).

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołania okazały się bezzasadne.

Przedmiotem niniejszej sprawy było więc ustalenie, czy świadczenia noclegowe wypłacone zainteresowanym w wysokościach i za okresy wskazane w zaskarżonych decyzjach stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne: emerytalne, chorobowe, wypadkowe zainteresowanych: D. F., J. Ć., A. Ć., W. B., J. B., J. L., M. K., K. K., K. H., M. F., A. P. (1), J. N. (1), J. N. (2), E. M., D. M., C. R., S. P., A. P. (2), D. P., W. Ś., T. Ś., A. S., T. S., B. S., M. Z. (1), M. Z. (2), G. W., T. T. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółka z o.o. w Z..

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy poza sporem było, że podstawa wymiaru składek wskazana przez płatnika składek była ustalona zgodnie z obowiązującymi zasadami. Okoliczności tej nie kwestionował w toku postępowania płatnik składek, w szczególności płatnik nie kwestionował faktu, iż wynagrodzenie za pracę wypłacone wszystkim zainteresowanym pracownikom za każdy miesiąc pracy w spornym okresie było wyższe, niż przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z czym uznać należało tę okoliczność za bezsporną. Płatnik składek nie podnosił w stosunku do żadnego z zainteresowanych jakichkolwiek twierdzeń, dążących do wykazania, że wynagrodzenie danego zainteresowanego było niższe niż przeciętne.

Jedyną sporną okolicznością w przedmiotowej sprawie były więc doliczone do przychodu w zaskarżonych decyzjach koszty noclegów wszystkich zainteresowanych pracowników.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.), podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe oraz wypadkowe pracowników stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9, czyli przychód określany jako przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu: zatrudnienia w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, służby, wykonywania mandatu posła lub senatora, wykonywania pracy w czasie odbywania

kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia integracyjnego i stypendium wypłacanych bezrobotnym oraz stypendium sportowego, a także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jak również z tytułu współpracy przy tej działalności lub współpracy przy wykonywaniu umowy oraz przychody z działalności wykonywanej osobiście przez osoby należące do składu rad nadzorczych, niezależnie od sposobu ich powoływania.

Zgodnie z art. 81 ustawy z dnia 27.08.2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1938 ze zm.), do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób – z zastrzeżeniami przewidzianymi w dalszych ustępach tego artykułu.

Definicja przychodu, o której mowa w art. 4 pkt 9 ustawy systemowej, zawarta jest w art. 12 ust.1 ustawy z dnia 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 200 ze zm.), który stanowi, że za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Z kolei według art. 11 ust. 1 tej ustawy, przychodami są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń. Przy czym – w myśl ust. 2a pkt 3 – wartość pieniężną nieodpłatnych świadczeń, jeżeli przedmiotem świadczeń jest udostępnienie lokalu lub budynku, ustala się według równowartości czynszu, jaki przysługiwałby w razie zawarcia umowy najmu tego lokalu lub budynku.

Zgodnie ponadto z ogólną zasadą, wyrażoną w art. 19 ust. 1 ustawy systemowej, roczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników w danym roku kalendarzowym nie może być wyższa od kwoty odpowiadającej trzydziestokrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o przewidywaniu budżetowym lub ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone – z zastrzeżeniem dalszych ustępów.

Wydane na podstawie delegacji z art. 21 ustawy systemowej rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1949) przewiduje natomiast ściśle określone wyjątki od zasady oskładkowania przychodów.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 16 tego rozporządzenia, podstawy wymiaru składek nie stanowią następujące przychody: część wynagrodzenia pracowników, których przychód jest wyższy niż przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy, zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, z wyłączeniem osób wymienionych w art. 18 ust. 12 ustawy – w wysokości równowartości diety przysługującej z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, za każdy dzień pobytu, określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z tym zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób stanowiący podstawę wymiaru składek nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy.

Należy mieć na uwadze, że przepis ten otrzymał swoje aktualne brzmienie od 01.10.2016 r. Wcześniej obowiązywał w brzmieniu: część wynagrodzenia pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, z wyłączeniem (...).

Wyrokiem z dnia 28.10.2015 r., sygn. akt SK 9/14, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że przepis ten w zakresie, w jakim dotyczy pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców, uzyskujących przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych niższe niż przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej,

o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, 1037, 1240, 1269 i 1506), jest niezgodny z art. 92 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji, ponadto że przepis wymieniony w powyższym zakresie traci moc obowiązującą z upływem 12 (dwunastu) miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Obecnie więc należy rozumieć § 2 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia w ten sposób, że organ rentowy nie był uprawniony do podwyższenia podstawy wymiaru składek w przypadku tych zainteresowanych pracowników, którzy uzyskali faktycznie w poszczególnych miesiącach przychód niższy niż przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy systemowej.

W myśl zaś § 3 rozporządzenia, wartość pieniężną świadczeń w naturze ustala się w wysokości ekwiwalentu pieniężnego określonego w przepisach o wynagradzaniu, a w razie ich braku: 3) jeżeli przedmiotem świadczenia jest udostępnienie lokalu mieszkalnego: a) dla lokali spółdzielczych typu lokatorskiego i własnościowego – w wysokości czynszu obowiązującego dla tego lokalu w danej spółdzielni mieszkaniowej, b) dla lokali komunalnych – w wysokości czynszu wyznaczonego dla tego lokalu przez gminę, c) dla lokali własnościowych, z wyłączeniem wymienionych w lit. a, oraz domów stanowiących własność prywatną – w wysokości czynszu określonego według zasad i stawek dla mieszkań komunalnych na danym terenie, a w miastach – w danej dzielnicy, d) dla lokali w hotelach – w wysokości kosztu udokumentowanego rachunkami wystawionymi przez hotel.

Ponadto rozporządzenie przewiduje, że stanowiące podstawę wymiaru składek przychody pracownika osiągnane w walutach obcych przelicza się na złote w sposób przyjęty w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych (§ 4), odsyłając tym samym do treści art. 11a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, zgodnie z którym przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

Przechodząc do oceny zasadności odwołań płatnika, należało w pierwszej kolejności – mając więc na względzie treść ww. wyroku Trybunału oraz § 2 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia – stwierdzić, że uzyskiwanie przez ubezpieczonych przychodu wyższego od przeciętne wynagrodzenia było w sprawie bezsporne, zostało ponadto dokładnie ustalone przez organ rentowy w oparciu o dokumentację zawartą w aktach organu rentowego, zatem Sąd nie ma wątpliwości co do jego wiarygodności. Nie kwestionował tego również odwołujący.

Sąd w przeważającej mierze ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego, w większości przedłożonej zresztą przez samego płatnika, a zwłaszcza: list płac, dokumentacji podatkowej, umów lokali i wydruków zaksięgowanych kosztów wynajmu lokali, dokumentów księgowych i ewidencyjnych. Autentyczność tych dokumentów nie budzi wątpliwości Sądu, nie była też kwestionowana przez strony.

Poza sporem pozostaje, że zainteresowani pracownicy płatnika w okresach wskazanych w zaskarżonych decyzjach oddelegowani byli do pracy na terenie Niemiec, gdzie płatnik finansował im zakwaterowanie. Niesporne też były postanowienia umów o pracę i treść regulacji wewnętrznych zakładowych płatnika.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy, ustalając stan faktyczny w zakresie spornych okoliczności, Sąd kierował się brzmieniem art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, i art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Ugruntowane jest stanowisko orzecznictwa, w myśl którego postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem cywilnym i obowiązują w nim wszystkie reguły procesowe również te dotyczące rozkładu ciężaru dowodu oraz terminów do składania wszelkich wniosków dowodowych. Art. 6 k.c. ustanawia bowiem podstawową regułę dowodową, zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Reguła ta pozostaje w ścisłym związku z przepisami k.p.c. o dowodach. To na odwołującym się od decyzji ZUS

cięży obowiązek wykazania w procesie spornych okoliczności i dowiedzenie tych okoliczności przed Sądem pierwszej instancji (por. np. wyrok SA w Szczecinie z dnia 19.12.2017 r., sygn. akt III AUa 343/17, LEX nr 2436604).

Podstawą kontradiktoryjnego procesu cywilnego jest zasada równouprawnienia jego stron. Poszukiwanie za stronę przez sąd z urzędu okoliczności przemawiających za jej stanowiskiem w istocie stanowi wyręczenie jej w obowiązkach procesowych, przez co sąd naraża się na uzasadniony zarzut nierównego traktowania stron procesu (wyrok SA w Lublinie z dnia 14.12.2017 r., sygn. akt III AUa 466/17, LEX nr 2418176).

Mając na względzie przedmiot sporu, należy też zwrócić uwagę na treść art. 46 ust. 1 ustawy systemowej, w myśl którego płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Jeśli organ rentowy w wyniku przeprowadzonego postępowania kontrolnego ustali, iż płatnik nie uiszczył prawidłowo składek na ubezpieczonych, w toku postępowania odwoławczego przed sądem ubezpieczeń społecznych to na płatniku spoczywa ciężar wykazania, iż składki zostały przez niego opłacone w prawidłowej wysokości (wyrok SA w Gdańsku z dnia 13.12.2017 r., sygn. akt III AUa 1125/17, LEX nr 2427763).

Tymczasem płatnik składek nie podołał swoim obowiązkom w zakresie dowodzenia faktów, mających znaczenie dla sprawy. Kwestionował ustalenia poczynione przez ZUS w zakresie kosztów noclegu ze względu na standard mieszkań, liczbę osób które w danym lokalu mieszkały i ilość zajmowanych przez pracowników pomieszczeń oraz przyjętego kursu przeliczenia euro na złote, jednakże zarówno na etapie postępowania przed organem rentowym, jak i przed Sądem, nie przedstawił – pomimo wezwań – jakichkolwiek dowodów na poparcie swoich zarzutów. Ograniczył się w zasadzie jedynie do wskazania, że wyliczenia poczynione przez ZUS są błędne – nie podnosząc przy tym żadnych konkretnych, merytorycznych zastrzeżeń, nie przedstawiając dokumentacji, z której wynikałyby inne dane, a obowiązek posiadania której obciąża właśnie płatnika.

Nie było możliwe prawidłowe wywiązanie się z obowiązków określonych w ustawie bez prowadzenia dokumentacji odnoszącej się do ewidencji kosztów ponoszonych przez pracodawcę z tego tytułu wobec każdego pracownika w rozliczeniu miesięcznym, a przynajmniej zawierającej takie dane, które umożliwiłyby zindywidualizowanie kosztów pracodawcy ponoszonych w stosunku do poszczególnych pracowników w okresach rozliczeniowych. Takiej ewidencji bowiem odwołująca Spółka nie prowadziła.

W ocenie Sądu, przyjęta przez pozwanego do ustalenia przychodu uwzględniającego koszty zakwaterowania poszczególnych zainteresowanych metodologia, w sytuacji braku możliwości dokonania precyzyjnych wyliczeń, zawinionej przez płatnika, stanowi jedyną podstawę do wyliczenia wysokości spornych składek.

Należy podkreślić, że brak stosownej dokumentacji obciąża Spółkę, a nie organ rentowy, co oznacza, że podważenie treści ustaleń protokołu kontroli, mających przełożenie na treść skarżonych decyzji, może nastąpić jedynie poprzez wykazanie, iż Spółka faktycznie poniosła koszty w innej wysokości, różniącej się od określonej przez ZUS. Ograniczenie się do wykazywania, że sporządzone przez organ rentowy zestawienia nie odzwierciedlają rzeczywistych kosztów zakwaterowania pracowników za granicą poniesionych przez płatnika jest niewystarczające.

Przysporzenie na rzecz pracownika dodatkowej korzyści w postaci nieodpłatnego świadczenia, które w kontrolowanej sprawie przybrało formę noclegu, a z którą wiąże się konieczność naliczenia składek na ubezpieczenie społeczne, winno mieć charakter zindywidualizowany, rzeczywisty i wymierny oraz opierać się na dokumentach. Nie oznacza to jednak, iż w ich braku, spowodowanym niewłaściwym działaniem pracodawcy na skutek jego oczywistych zaniedbań, należy odstąpić od wyliczenia takiej korzyści w odniesieniu do każdego z pracowników. Przypisanie takiej korzyści ad personam było jak najbardziej możliwe w czasie rzeczywistym i z całą pewnością do wykazania w comiesięcznym raporcie przedstawianym organowi rentowemu w trybie art. 46 ustawy systemowej.

Reasumując – to na pracodawcy, który będąc płatnikiem składek nie dopełnia obowiązku prowadzenia ewidencji umożliwiającej zindywidualizowanie wartości świadczeń w naturze udzielanych pracownikom, spoczywa ciężar

dowodu na okoliczność, że wykazane przez organ rentowy kwoty przychodów ubezpieczonych z tego tytułu w poszczególnych okresach rozliczeniowych, nie odpowiadają wartości świadczeń uzyskanych faktycznie przez każdego z pracowników.

Płatnik składek zarzucał organowi nieprawidłowe ustalenie podstawy świadczeń poprzez przyjęcie jako kosztów noclegu kosztów wynajmu całych domków podczas gdy pracownicy zajmowali tylko część pomieszczeń.

Świadek W. B. zeznał, że wynajmowane domy były w całości do dyspozycji pracowników. Pomieszczenia, w których pracownicy trzymali ubrania robocze i narzędzia znajdowały się w piwnicy i nie były przystosowane do mieszkania w nich. Umowy zawarte przez płatnika składek obejmujące wynajem przedmiotowych domów obejmowały całe domy i nie było w nich rozróżnienia na pomieszczenia sypialne i gospodarcze, a cena wynajmu nie była uzależniona od ilości mieszkających w nich osób.

Na rozprawie z dnia 30.03.2017 r. Sąd zobowiązał płatnika składek do złożenia umów o najem spornych lokali, kserokopii faktur potwierdzających uiszczenie należności, zestawienia wynagrodzeń wszystkich pracowników za sporny okres, z zaznaczeniem czy dotyczą one całego czy części miesiąca, a jeżeli tak to, jakiej części, przedstawienia powierzchni wszystkich lokali w obu nieruchomościach wraz z ich wielkością powierzchni, oraz wskazaniem ile osób lub pracowników z danego pomieszczenia korzystało a także pomieszczeń i ich ilości przeznaczonych według twierdzeń odwołującego na działalność administarcyjną spółki oraz wsakznia wniosków dowodowych na poparcie swoich twierdzeń.

Pomimo pisemnego ponaglenia płatnika składek przez Sąd pod rygorem pominięcia dowodów płatnik składek do dnia dzisiejszego złożył jedynie wykaz ukazujący regułę wyliczenia kosztów i noclegów 1 pracownika w skali jednego miesiąca na kontrakcie w P..

W takich okolicznościach sprawy, niezasadne okazać się musiały zarzuty płatnika składek, ogólnikowo formułowane wobec zaskarżonych decyzji.

Płatnik zarzucał przede wszystkim niewłaściwe określenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników delegowanych do pracy za granicą. Podstawa ta została ustalona w oparciu o przedkładaną przez płatnika dokumentację płacową oraz ewidencję pobytu pracowników poza granicami kraju. Stosowne dane zawarto w aktach kontroli, wykazano liczbę dni pobytu za granicą ubezpieczonych w danym miesiącu, równowartość diet w euro, wynagrodzenie zasadnicze w euro, wartość dodanych do przychodów noclegów (świadczeń w naturze), wynagrodzenie po odjęciu diet w euro, kurs przeliczenia waluty, uzyskaną podstawę wymiaru składek.

Odnośnie zarzutów płatnika w zakresie nieprawidłowego ustalenia wartości pieniężnej świadczeń w naturze – udostępniania pracownikom lokali mieszkalnych – należy ponownie zwrócić uwagę, że płatnik nie przedstawił kosztów noclegów za poszczególnych ubezpieczonych pomimo wezwań i pomimo ciążącego na nim obowiązku.

Płatnik zarzucał ponadto nieprawidłowe ustalenie kursu walut. W tym zakresie należy wskazać, że z regulamin wynika płatność wynagrodzenia w euro do 20 dnia następnego miesiąca po miesiącu przepracowanym. Na tej podstawie pozwany, zgodnie z art. 11a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przyjął dzień przeliczenia jako 19 dzień miesiąca po miesiącu przepracowanym. ZUS ustalił ponadto daty wypłat wynagrodzeń w oparciu o dokumentację za okres od 01.02.2011r. do 31.01.2012 r. (kursy zawarto w załączniku nr 2). Płatnik składek odmawiał sporządzenia wykazu dat wypłat i przyjętych kursów euro za okres od 01.09.2007 r. do 31.01.2011 r.

Wobec braku ze strony płatnika jakiegokolwiek przeciwdowodu, który pozwoliłby w sposób dostatecznie konkretny zakwestionować ustalenia organu rentowego, metoda obliczania podstawy wymiaru składek, którą posłużył się pozwany, została w całości uznana przez Sąd za wiarygodną, logiczną i mającą odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji.

Zwłaszcza podkreślić jeszcze trzeba, że płatnik nie udowodnił zasadności swoich twierdzeń dotyczących podziału domów na pomieszczenia socjalne (nieużytkowane przez pracowników w celach noclegowych) i sypialne (noclegowe). Płatnik także w tym zakresie wykazywał bierność w toku postępowania dowodowego, choć to płatnika obciążał obowiązek dowodowy, by wykazać wymiar pokoi danego rodzaju. Strona nie wykazywała powierzchni poszczególnych pokoi, nie udowodniła też, ilu pracowników korzystało z poszczególnych pomieszczeń i w jakim zakresie. Żadne konkretne informacje nie wynikają z zeznań świadka W. B., który podał jedynie, że takie pomieszczenia były i że pracownicy z nich korzystali. Świadek nie podał konkretnej i pewnej wielkości każdego pomieszczenia. Jak ponadto wskazywał organ rentowy, na etapie postępowania kontrolnego płatnik w ogóle nie podnosił, że jakiegokolwiek pomieszczenia w wynajmowanych nieruchomościach były przeznaczone na cele socjalne.

Należy podkreślić – za Sądem II instancji – że płatnik składek, powołując się na okoliczności wpływające na obniżenie kosztów noclegu, związane z wykorzystaniem nieruchomości przeznaczonej na cele noclegowe, w tym odliczeniem kosztów pomieszczeń socjalnych, również winien tę okoliczność udowodnić, przedkładając chociażby dokumentację, z której wynika ilość pokoi mieszkalnych obejmujących miejsca noclegowe oraz pomieszczeń przeznaczonych na cele administracyjne.

Zresztą twierdzenia płatnika o odmiennym niż mieszkalny charakterze określonych pomieszczeń nie znajdują uzasadnienia w realiach sprawy. Nawet jeśli nie spano w danym pomieszczeniu, to nie znaczy, że cały dom nie został wynajęty w celach mieszkalnych. Jest rzeczą naturalną, że część powierzchni danej nieruchomości wykorzystywana jest przez pracowników do np. przechowywania odzieży. Cały dom w P. był przeznaczony dla kilkanastu osób. Pomieszczenia gospodarcze były w piwnicy. Na parterze i na piętrze znajdowały się sypialnie. Każdy dom miał wydzielone miejsce gospodarcze, piwnica jest normalnym pomieszczeniem, potrzebnym nocującym w domu osobom, zwłaszcza w tak znacznej liczbie. W drugiej nieruchomości pomieszczenia gospodarcze służyły do przechowywania odzieży roboczej, butów, narzędzi, było to normalne zastosowanie pomieszczeń w domu. Zwłaszcza że pracownicy mieli obowiązek utrzymywania czystości ubrań roboczych. Musieli przechowywać tam te ubrania, skoro były brudne, tak samo, jak trzymaliby je w swoich własnych domach. Pokoje gospodarcze w domach były dostępne dla wszystkich pracowników, więc całej przestrzeni domów należy przypisać takie same funkcje. Dokonywana była jedna opłata za cały budynek, nie wyodrębniano żadnych jednostek przestrzeni, pokoi, obszarów itp. na potrzeby czynszu.

Płatnik nie wykazał w tym zakresie żadnych konkretnych danych, ograniczył się jedynie do określenia wartości pomieszczeń gospodarczych w sposób dowolny, a założenia płatnika są nieprawdopodobne. Trafnie punktował organ rentowy, że wątpliwe jest obniżenie kosztów wynajmu lokalu na cele mieszkalne poprzez wyłączenie kosztów pomieszczeń do składowania odzieży roboczej.

Na marginesie natomiast wskazać należy, że orzeczenia powoływane przez płatnika (k. 426v) nie mogą odnosić się do stanu faktycznego niniejszej sprawy, dotyczą bowiem przychodu z tytułu podróży służbowych, a w niniejszej sprawie zainteresowani bezspornie takich podróży nie odbywali.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego za wszystkie instancje orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) – w zakresie kosztów za II instancję, a także § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) – w zakresie kosztów za I instancję.